23/02/2023

Το μήνυμα του Κισάμου και Σελίνου για την Μεγάλη Τεσσαρακοστή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Ο Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος στο μήνυμά του για την έναρξη της Μεγάλης Σαρακοστής με τίτλο “λουλούδι εύοσμο, όαση πνευματική”, επισημαίνει ότι είναι

ευκαιρία να στραφούμε προς τον Χριστό.

“Εὐκαιρία λοιπόν, ἀδελφοί, τήν εὐλογημένη αὐτή περίοδο νά στραφοῦμε πρός τόν Χριστό. Νά καθρεπτίσουμε τήν ζωή μας ὁλόκληρη καί νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι κάθε φορά πού λησμονοῦμε τόν Θεό, κάθε φορά πού ἀπελακτοῦμε ἀπό τόν Θεό καί πιστεύουμε στήν δύναμη τοῦ ἐγώ μας, κάθε φορά πού χλευάζουμε τήν πίστη στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του, κάθε φορά πού ἀρνούμαστε τή νηστεία, τήν ἄσκηση, τήν προσευχή, τή μετάνοια, τήν ἐξομολόγηση, τόν ἐκκλησιασμό, κυρίως ὅμως τήν συνειδητή συμμετοχή μας στό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας• κάθε φορά, δηλαδή, πού ἀντί νά στραφοῦμε πρός τόν Χριστό, ὅπως μᾶς παραγγέλλει ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ἐμεῖς στεφόμαστε στόν ἑαυτό μας, πρός τίς ἀκόρεστες ἐπιθυμίες καί τά θέλω μας, τί πετυχαίνουμε; Τήν πνευματική μας χρεοκοπία”, αναφέρει μεταξύ άλλων.

Το μήνυμα του Κισάμου και Σελίνου Αμφιλόχιου

«Ἀνέτειλε τό ἔαρ τῆς νηστείας, καί τό ἄνθος τῆς μετανοίας, ἀγνίσωμεν οὖν ἑαυτούς ἀδελφοί, ἀπό παντός μολυσμοῦ, τῷ φωτοδότῃ ψάλλοντες, εἴπωμεν. Δόξα σοι, μόνε φιλάνθρωπε».
(Τριώδιον, Τετάρτη ἑσπέρας τῆς Τυρινῆς)

Ἄνοιξη μέσα στήν Ἄνοιξη, εὔοσμο λουλούδι, ὅαση πνευματική, μέσα στήν ἀπεραντοσύνη τῆς σα-χάρας τῆς κοινωνίας μας καί τῆς καθημερινότητάς μας, ἡ ὄμορφη καί κατανυκτική περίοδος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀνοίγεται ἐνώπιόν μας καλώντας ὅλους μας νά συνοδοιπορήσουμε στό τόσο ὄμορφο καί ξεχωριστό αὐτό πνευματικό ταξίδι, μέ προορισμό τό Πάσχα, δηλαδή τήν αἰώνια ἄνοιξη καί χαρά τοῦ κόσμου ὅλου. Χρόνος, περίοδος, χαρᾶς καί χάρις καί ὄχι καιρός κατήφειας καί θλίψης, καθώς ἡ λύπη πού νιώθουμε αὐτή τήν περίοδο λογίζεται ὡς «χαρμολύπη», σύμφωνα καί μέ τόν ὅσιο Ἰωάννη τόν συγγραφέα τῆς Κλίμακος. Περίοδος, πού προσφέρει σέ ὅλους μας εὐκαιρίες πολύτιμες καί ξεχωριστές γιά νά ’ρθει καί πάλι ἡ ἄνοιξη στήν καρδιά μας, νά ἀνθίσουν οἱ ἀρετές, νά γεμίσει ἐλπίδα καί φῶς ἡ ζωή μας. Ἀγῶνας πνευματικός γιά τήν ὑποδοχή τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μέσα στήν καρδιά μας. Προετοιμασία πού ἀποβλέπει στήν κάθαρση τῆς καρδιᾶς προκειμένου ὁ νοῦς μας νά φωτιστεῖ καί νά καταλάβει τό μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Νά καταφέρει νά βιώσει τά γεγονότα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδας σάν γεγονότα τῆς προσωπικῆς του ζωῆς καί ἱστορίας καί νά χαρεῖ γι’ αὐτή τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Καί πῶς φωτίζεται ὁ νοῦς καί γεμίζει ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου ἀπό Θεϊκή ἀγάπη; Ἀπαντᾶ ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης: «Ὁ Θεός, λέει ὁ ἅγιος Πορφύριος, ἔχει βάλει μιά δύναμη μέσα στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπ’ αὐτόν (τόν ἄνθρωπο) ἐξαρτᾶται πώς τή διοχετεύει, γιά τό καλό ἤ γιά τό κακό. Ἄν τό καλό τό

*παρομοιάσομε μέ ἀνθόκηπο γεμᾶτο λουλούδια, δέντρα καί φυτά, ἐνῶ τό κακό μέ ἀγκάθια καί τή δύναμη μέ νερό, τότε μπορεῖ νά συμβεῖ τό ἑξῆς: ὅταν τό νερό τό διοχετεύσομε πρός τόν ἀνθόκηπο, τότε ὅλα τά φυτά ἀναπτύσσονται, πρασινίζουν, ἀνθίζουν, ζωογονοῦνται• τήν ἴδια στιγμή τά ἀγκάθια ἐπειδή δέν ποτίζονται, μαραίνονται, χάνονται. Καί τό ἀντίθετο. Δέν χρειάζεται, λοιπόν, νά ἀσχολεῖσθε μέ τά ἀγκάθια. Μήν καταπιάνεσθε μέ τήν ἐκδίωξη τοῦ κακοῦ. Ἔτσι μᾶς θέλει ὁ Χριστός• νά μήν ἀσχολούμαστε μέ τά πάθη καί μέ τό ἀντίθετο. Κατευθύνετε τό νερό, δηλαδή ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς σας πρός τά λουλούδια καί θά χαίρεσθε τήν ὀμορφιά, τήν εὐωδία, τή δροσιά τους. Δέν γίνεσθε ἅγιοι κυνηγώντας τό κακό. Ἀφῆστε τό κακό. Νά κοιτάζετε πρός τόν Χριστό κι Αὐτός θά σᾶς σώσει. [...] δῶστε τήν ἐσωτερική σας δύναμη στό καλό, στόν Χριστό. Παρακαλέστε: "**Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ** ἐλέησόν με". Ξέρει Ἐκεῖνος πώς νά σᾶς ἐλεήσει, μέ τί τρόπο. Κι ὅταν γεμίζετε ἀπ' τό καλό, δέν στρέφεσθε πιά πρός τό κακό. Γίνεσθε μόνοι σας, μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ, καλοί. [...] Στραφεῖτε στόν Χριστό. Ἀγαπῆστε Τον ἁπλά, ταπεινά, χωρίς ἀπαίτηση καί θά σᾶς ἀπαλλάξει ὁ Ἴδιος».*

Εὐκαιρία λοιπόν, ἀδελφοί, τήν εὐλογημένη αὐτή περίοδο νά στραφοῦμε πρός τόν Χριστό. Νά καθρεπτίσουμε τήν ζωή μας ὁλόκληρη καί νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι κάθε φορά πού λησμονοῦμε τόν Θεό, κάθε φορά πού ἀπελακτοῦμε ἀπό τόν Θεό καί πιστεύουμε στήν δύναμη τοῦ ἐγώ μας, κάθε φορά πού χλευάζουμε τήν πίστη στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του, κάθε φορά πού ἀρνούμαστε τή νηστεία, τήν ἄσκηση, τήν προσευχή, τή μετάνοια, τήν ἐξομολόγηση, τόν ἐκκλησιασμό, κυρίως ὅμως τήν συνειδητή συμμετοχή μας στό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας• κάθε φορά, δηλαδή, πού ἀντί νά στραφοῦμε πρός τόν Χριστό, ὅπως μᾶς παραγγέλλει ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ἐμεῖς στεφόμαστε στόν ἑαυτό μας, πρός τίς ἀκόρεστες ἐπιθυμίες καί τά θέλω μας, τί πετυχαίνουμε; Τήν πνευματική μας χρεοκοπία. Χρεοκοποῦμε πνευματικά, ἀδελφοί. Ἀδειάζουμε τίς ψυχές μας ἀπό τίς ἀρετές καί τήν χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἀδειάσαμε τίς ψυχές μας καί τίς γεμίζουμε μέ πάθη, ἀδυναμίες, κακίες, φθόνο, μίση, ἀδικίες καί θάνατο. Ἀδικήσαμε καί ἀδικοῦμε ἑαυτούς καί ἀλλήλους. Μέ ἄλλα λόγια, ἀποτύχαμε στό νά ζοῦμε μέ ἀγάπη. Αὐτή εἶναι καί ἡ μεγαλύτερη ἁμαρτία μας τελικά. Τό νά μήν μποροῦμε νά ἀγαπήσουμε, οὔτε καί νά ἀγαπηθοῦμε, ζώντας τήν κόλασή μας ἀπό τώρα, θεωρώντας πώς γεννηθήκαμε γιά νά πεθάνομε καί ὄχι νά ζοῦμε αἰώνια.
Τί κάνει, λοιπόν, ἡ Μεγάλη Σαρακοστή μέ τό ἀσκητικό της πνεῦμα, τήν ἄσκηση πού τήν χα-ρακτηρίζει καί τήν ὁριοθετεῖ; Λειτουργεῖ ὡς φάρμακο θεραπευτικό της ψυχῆς καί τοῦ σώματός μας. Ὡς ἀντίδοτο τῆς κατανάλωσης πού ὅλους μας ἔχει ὑποδουλώσει καί ὑποτάξει, καθώς ζοῦμε μέ τήν ψευδαίσθηση πώς ὅσα περισσότερα καταναλώνουμε, τόσο περισσότεροι εἴμαστε καί γινόμαστε. Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή ποτίζει τά λουλούδια τῶν ἀρετῶν καί ἀνθίζουν. Κυρίως ὅμως νοηματοδοτεῖ τήν ζωή καθώς, ζῶ ἀσκητικά σημαίνει ζῶ μέ ἀλήθεια, μέ ἐλευθερία καί ἀγάπη. Ζῶ ἐλεύθερος ἀπ' ὅσα καταστρέφουν τήν ζωή μου καί τίς σχέσεις μου.

*Αὐτή τήν **Σαρακοστή**, ἀδελφοί, ἄς ἀκούσουμε τήν προτροπή τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου. Ἄς μήν ἀσχοληθοῦμε μέ τά ἀγκάθια, μέ τά πάθη καί τό κακό. Ἄς κατευθύνουμε τό νερό, δηλαδή ὅλη τήν δύναμη τῆς ψυχῆς μας, πρός τά λουλούδια, τίς ἀρετές. Γιά νά χαροῦμε τήν ὀμορφιά, τήν εὐωδία καί τήν δροσιά τους. Ἄς ἀγωνιστοῦμε νά γίνουμε ἄνθρωποι τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀγάπης, τοῦ μετρου• τῆς ἀλήθειας. Ἄς μεταμορφώσουμε τήν εὐλογημένη αὐτή περίοδο, μέ τήν ἄσκησή μας, τόν πνευματικό μας ἀγῶνα, τήν προσευχή μας, τήν σιωπή μας, τήν νηστεία μας, τήν μετάνοιά μας, τήν ἐξομολόγησή μας, τήν συμμετοχή μας στίς ὅμορφες καί μοναδικές σέ κάλλος λατρευτικές εὐκαιρίες τῶν ἡμερῶν. Ἄς μεταμορφώσουμε τόν καιρό αὐτό τῶν ἑπτά ἑβδομάδων σέ παράδεισο καί οὐρανό. Γιά τόν ἑαυτό μας, τούς γύρω μας, τόν κόσμον ὅλο.*

Καλή καί εὐλογημένη Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Καρποφόροι, παρά Θεοῦ, οἱ πνευμα-τικοί μας ἀγῶνες. Ἄνθη εὐωδιαστά καί μυρίπνοα.